

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae

Charlas, Antoine

Leodii, 1684

Cap. I. Summarium hujus secundae propositionis examen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38227

LIBER QUINTUS

Comparatio Summi Pontificis cum
Concilio Generali occasione se-
cundæ propositionis ; scilicet:

Sic autem inesse Apostolicæ Sedi, ac Petri suc-
cessoribus Christi Vicariis rerum spiritualium
plenam potestatem, ut simul valeant, atque
immota consistant sanctæ Oecumenicæ Synodi
Constantiensis à Sede Apostolicâ comprobata,
ipsos Romanorum Pontificum, ac totius Ecclesiæ usu con-
firmata, atque ab Ecclesia Gallicana perpetuâ Religione
custodita Decreta de autoritate Conciliorum generalium,
quæ sess. 4. & 5. continentur; nec probari à Gallicanâ
Ecclesia, qui eorum Decretorum quasi dubiæ sint auto-
ritatis, ac minus approbata, robur infringant, aut ad so-
lum schismatis tempus Concilii dicta detorqueant.

CAPUT PRIMUM.

Summarium hujus secundæ propositionis examen.

1. **I**llustrissimus Petrus de Marca quæstionem de compara-
tione Summi Pontificis cum Concilio generali à li-
bertatibus Ecclesiæ Gallicanæ alienam, & ad invidiam illis,
quàm ad autoritatem conciliandam aptiorem, adeoque præ-
termittendam sentiebat; *Qui Romani Pontificis*, inquit lib. 3.
cap. 7. num. 1. *odium in has libertates concitant, id præcipue urgent, eas
aliâ ratione constare non posse, quàm Apostolicæ Sedis dignitate in eo maxime
inmi-*

imminuta, quod Pontifex Concilii generalis auctoritati subijciatur. Non est quod hanc in ea regula, quae Romanis stomachum movet, & quae rebus nostris non prospicit, ut par est. Fruatur Summus Pontifex aut aequo iure cum Conciliis generalibus, aut superiori: illud unum in foro expendatur, an nova Constitutio, vel novum Rescriptum rebus Gallicanis consulat, aut noceat. Illustrissimi Episcopi Gallicani e contra hanc quaestionem inter libertates Gallicanas recensent. Ita scilicet oriuntur in dies novi libertatum illarum furculi, aut tempore schismatis, vel diffidiorum inter utramque potestatem nati, & cum schismate, & diffidiis extincti, reviviscunt, prout juvare possunt ad amovenda sanctae Sedis Decreta, quantumvis iusta, & utilia.

2. Mirari profecto libet Episcopos Gallicanos dignitatem Principum temporalium absque ulla necessitate tam fortibus stipasse praedictis, ut Ecclesiasticae potestati nullo unquam casu illam attingere permiserint; Dignitatem autem Pontificiam, absque ulla etiam occasione, libero Conciliorum generalium arbitrio concesserint, eaque ratione sanctiores Pontifices Concilii generalis convocationem omni diligentia, & industria devitandam docuerint; ne forte, si in Concilium Basileensi simile inciderent, ab eoque deponerentur, non ita faciliter, ac feliciter ut Eugenius IV. schismati finem imponerent.

3. Tot, tantaeque sunt Conciliorum generalium utilitates, dummodo in Spiritu sancto legitime congregentur, & congregata legitime perseverent, ut Christianae Religionis, & Ecclesiasticae disciplinae parum studiosus sit, qui ea saepe congregari ex intimo cordis affectu non exoptet. Verum, ut diximus, qui odiosam illam quaestionem de comparatione summi Pontificis cum Concilio importune movent, vel determinare audent, Conciliorum generalium auctoritatem extollentes, illorum convocationi obicem ponunt, metuentibus scilicet summis Pontificibus, ad quos spectat auctoritas, vel cura illa, ne Synodus legitime inchoata in periculosum schisma definat.

4. Sed ut ad propositionem ipsam propius accedamus; Quomodo non inter se pugnant illius partes? Quomodo inesset Apostolicae Sedi potestas plena, si Concilii generalibus subsunt Pontifices

tifices in ea sedentes, etiam extratempus schismatis; scimus B. Petro, & ejus Successoribus commissam pascendarum ovium curam; sed in quo Scripturarum loco ipse Petrus, ejusque Successores legitimi, Conciliorum œcumenicorum Jurisdictioni suppositi sunt? Si Romani Pontifices *Christi Vicarii* sunt, & quidem proximi, & immediati, ut definiuit Concilium Constantiense sessi. 43. adversus art. 37. Joan. Wicel, cui, nisi ei, cujus vices gerunt, subjacent? Quomodo est *plena potestas*, quæ ab alterius arbitrio, vel judicio, pendet? Ejus est qui facultatem confert, facultatis usum præscribere, aut si ab altero præscribi voluerit, id clarè significare. Potestatem Romani Pontificis à Christo collatam fuisse negare non audent Franci Catholici; eam plenam esse concedunt Episcopi Parisiis congregati. Debuerunt ergò, sicut in prima propositione, ita in ista secunda, Evangelii loca referre, quibus ducti sunt, idest in quibus Christus B. Petri, ejusque Successorum potestatem, Divinitus traditam, Conciliorum Jurisdictioni subdidit, quantum ad usum, & exercitium.

5. Plurima è contra sunt, quæ suadent Concilia, à quibus absit summus Pontifex legitimus, & indubitatus, auctoritatem Pontificiâ superiorem non habere, sed potius inferiorem. Primò quidem quia secluso summo Pontifice difficile est, ut definiatur Concilium generale. Secundò quia Concilium generale sine assensu Romani Pontificis congregari, vel saltem suis Decretis supremam auctoritatem dare, non potest. Tertio quia clariùs exprimitur in Scripturis sacris summi Pontificis quàm Concilii generalis auctoritas. Quarto quia hanc doctrinam Sanctorum testimonia validiùs confirmant. Sed hæc magis explicanda sunt, atque confirmanda.

6. Quoniam autem potest Concilium generale illud intelligi, aut cui summus Pontifex cum reliquis Prælatiis intersit, aut verò quod, sine summo Pontifice, reliquis dumtaxat constet. Satis patet in declaratione Cleri Gallicani accipi hinc summum Pontificem sine Concilio, illinc Concilium sine summo Pontifice: cum declaratio Decretis Concilii Constantiensis nitatur, quæ aliam sententiam non admittunt.

E c

tunt.

M. C.

De
certatib;
de Gallicani
C III
231

218 TRACTATUS DE LIBERTATIBVS,
tunt. Itaque in eodem sensu sumenda sunt, quæ in hoc li-
bro dicentur.

7. Quæ tamen vel in hoc, vel in aliis tractabuntur, ejus-
modi erunt, ut sufficiant ad ferendum de alia comparatione
judicium. Sunt enim tria maximè, in quibus potest fieri
comparatio, veritas fidei, ac morum disciplina, & judi-
cia. Consentiant Catholici adversus Panormitanum in cap. signi-
ficasti de elect. Concilii œcumenici sententiam de rebus fidei,
ac præceptis generalibus morum, infallibili certitudine gau-
dere. Idem de summo Pontifice in 7. libro probabimus. Nec
ex eo quod Papa Conciliorum verè generalium definitioni-
bus circa fidem derogare non possit, consequitur; Conci-
lium esse Pontifice superius; Nam perinde sequeretur unum
Concilium omnibus posterioribus præminere, cum quæ ab
uno definita sunt, nequeant ab aliis immutari, utpotè quo-
rum sit firmissima veritas. Collatio circa Decreta de disci-
plina, ex doctrina de dispensationibus colligi potest. Constat
enim ex Gallorum praxi, qui plures, & à Canonica Con-
ciliorum disciplina magis exorbitantes dispensationes postu-
lant, eos in summo Pontifice auctoritatem super Decretis
Conciliorum dispensandi agnoscere. Quot enim mihi nume-
rabis in Gallia Episcopos, qui, vel ad retinenda simul plura
Beneficia, vel ad mutandas Sedes, vel aliis de causis, dis-
pensazione non egeant? Denique quod spectat ad judicia,
ex illa quæstione pendet, an possit à Papa ad Concilium ap-
pellari, quam etiam in hoc libro attingemus.

C A P U T I I.

*Quàm sit difficile Concilium generale sine summo Pontifi-
ce definire, ejusque auctoritatem determinare.*

1. **C**oncilium Provinciale aliquando perfectum, & ple-
narium dicitur ut in Can. 16. Concilii Antiocheni,
ubi sic definitur, *perfectum verò Concilium illud est, ubi interfuerit Me-
tropolitani Antistes.* Ferrandus pro *perfectum* interpretatus est *ple-
narium* n. 144. Breviar. Canon. quo loco Concilium Africanum
vocat